Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

6 päivänä kesäkuuta 2013*

Maatalous — Kiintiön ulkopuolisen sokerin unionin markkinoille saattamista ja tullitariffikiintiön avaamista koskevat poikkeukselliset toimenpiteet — Kumoamiskanne — Täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttävä sääntelytoimi — Toimi ei koske kantajia erikseen — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne

Asiassa T-279/11,

T&L Sugars Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) ja

Sidul Açúcares, Unipessoal L[da] kotipaikka Santa Iria de Azóia (Portugali),

edustajinaan asianajaja D. Waelbroeck ja solicitor D. Slater,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio asiamiehinään aluksi P. Rossi ja A. Demeneix, sittemmin M. Rossi, Demeneix ja N. Donnelly, ja lopuksi Rossi ja P. Ondrůšek,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään E. Sitbon ja A. Westerhof Löfflerová,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja C. Candat,

väliintulijoina,

jossa on kyse yhtäältä vaatimuksesta kumota poikkeuksellisista toimenpiteistä kiintiön ulkopuolisen sokerin ja isoglukoosin alennetulla ylijäämämaksulla unionin markkinoille saattamisen osalta markkinointivuoden 2010/2011 aikana 3.3.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 222/2011 (EUVL L 60, s. 6), unionin markkinoilla alennetulla ylijäämämaksulla myytävien, kiintiön ulkopuolisen sokerin käytettävissä olevien määrien jakokertoimen vahvistamisesta, lisähakemusten hylkäämisestä ja hakemusten jättämisjakson lopettamisesta 23.3.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 293/2011 (EUVL L 79, s. 8), poikkeuksellisen tuontitariffikiintiön avaamisesta tietyille sokerimäärille markkinointivuonna 2010/2011 28.3.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 302/2011 (EUVL L 81, s. 8) ja jakokertoimen vahvistamisesta 1 päivän ja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

7 päivän huhtikuuta 2011 välisenä aikana haettujen sokerialan tuotteiden tuontitodistusten myöntämiseksi eräissä tariffikiintiöissä sekä tällaisten hakemusten jättämisen keskeyttämisestä 19.4.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 393/2011 (EUVL L 104, s. 39) ja toisaalta vahingonkorvausvaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit V. Vadapalas (esittelevä tuomari) ja K. O'Higgins,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Spyropoulos,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.1.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantajat T&L Sugars Ltd ja Sidul Açúcares, Unipessoal L[da] ovat Euroopan unioniin sijoittautuneita ruokosokeria jalostavia yrityksiä. Niiden yhteenlaskettu tuotantokapasiteetti vastaa noin puolta unionin ruokosokerinjalostusteollisuuden perinteisestä hankintatarpeesta.

2 Sokerin tarjonta unionin markkinoilla käsittää sokerin, joka tuotetaan jalostamalla yhtäältä unionin sisällä tuotettua sokerijuurikasta ja toisaalta kolmansista maista tuotua raakaa ruokosokeria, ja lopputulos on molemmissa tapauksissa kemiallisesti samanlainen. Unionin alueelta eli Ranskan merentakaisilta alueilta ja Azoreilta peräisin olevan raa'an ruokosokerin osuus on alle 2 prosenttia unionin sokerintuotannosta.

3 Euroopan komissio ryhtyi 3.3.2011 ja 19.4.2011 välisenä aikana tiettyihin toimenpiteisiin niukan sokerintarjonnan lisäämiseksi unionin markkinoilla.

4 Kyseisillä toimenpiteillä pyrittiin yhtäältä mahdollistamaan se, että unionin tuottajat voivat saattaa markkinoille rajoitetun määrän sokeria ja isoglukoosia sisäisen tuotannon kiintiön ulkopuolella, ja toisaalta ottamaan käyttöön tariffikiintiö, jonka ansiosta kaikki halukkaat taloudelliset toimijat voivat tuoda rajoitetun määrän sokeria siten, että tuontitullit suspendoidaan.

5 Kyseiset toimenpiteet hyväksyttiin seuraavilla säädöksillä (jäljempänä riidanalaiset asetukset):

— poikkeuksellisista toimenpiteistä kiintiön ulkopuolisen sokerin ja isoglukoosin alennetulla ylijäämämaksulla unionin markkinoille saattamisen osalta markkinointivuoden 2010/2011 aikana 3.3.2001 annettu komission asetus (EU) N:o 222/2011 (EUVL L 60, s. 6)

— unionin markkinoilla alennetulla ylijäämämaksulla myytävien, kiintiön ulkopuolisen sokerin käytettävissä olevien määrien jakokertoimen vahvistamisesta, lisähakemusten hylkäämisestä ja hakemusten jättämisjakson lopettamisesta 23.3.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 293/2011 (EUVL L 79, s. 8)

— poikkeuksellisen tuontitariffikiintiön avaamisesta tietyille sokerimäärille markkinointivuonna 2010/2011 28.3.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 302/2011 (EUVL L 81, s. 8)

— jakokertoimen vahvistamisesta 1 päivän ja 7 päivän huhtikuuta 2011 välisenä aikana haettujen sokerialan tuotteiden tuontitodistusten myöntämiseksi eräissä tariffikiintiöissä sekä tällaisten hakemusten jättämisen keskeyttämisestä 19.4.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 393/2011 (EUVL L 104, s. 39).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

6 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.5.2011 toimittamallaan kannekirjelmällä.

7 Euroopan unionin neuvosto ja Ranskan tasavalta hyväksyttiin unionin yleisen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 20.10.2011 antamalla määräyksellä väliintulijoiksi käsiteltävänä olevassa asiassa tukemaan komission vaatimuksia. Koska kantajat ovat pyytäneet luottamuksellista käsittelyä väliintulijoihin nähden, oikeudenkäyntiasiakirjojen toimittaminen väliintulijoille on rajattu sellaisiin versioihin, jotka eivät sisällä luottamuksellisia tietoja.

8 Komissio esitti 26.10.2011 erillisellä asiakirjalla tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen.

9 Yhtiöt RAR – Refinerias de açùcar reunidas, SA, DAI – Sociedade de desenvolvimento agro-industrial, SA, Gruppo SFIR SpA ja SFIR Raffineria di Brindisi SpA yhtäältä sekä Euroopan sokerintuottajien komitea toisaalta ovat pyytäneet saada osallistua asian käsittelyyn, ensimmäiset tukeakseen kantajien vaatimuksia ja jälkimmäinen tukeakseen komission vaatimuksia. Pyyntöjen ratkaisemista on lykätty, kunnes unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen.

10 Kantajat esittivät huomautuksensa tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta väitteestä 13.1.2012. Neuvosto ja Ranskan tasavalta jättivät ainoastaan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevat väliintulokirjelmänsä 10.4.2012 ja 16.4.2012. Komissio esitti huomautuksensa väliintulokirjelmästä 22.5.2012 ja kantajat 18.6.2012.

11 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kirjallisia kysymyksiä asianosaisille ja muille osapuolille. Nämä vastasivat esitettyihin kysymyksiin annetuissa määräajoissa.

12 Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 17.1.2013 pidetyssä istunnossa.

13 Kantajat vaativat kannekirjelmässään, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaiset asetukset

— toissijaisesti toteaa lainvastaisiksi maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, s. 1) 186 artiklan a alakohdan ja 187 artiklan sekä kumoaa riidanalaiset asetukset siltä osin kuin kyseiset säännökset ovat välittömästi tai välillisesti niiden oikeudellinen perusta

— velvoittaa unionin, jota komissio edustaa, korvaamaan vahingon, jonka kantajat kärsivät siitä syystä, että komissio laiminlöi velvoitteitaan, ja määrittää ajanjaksoa 1.10.2009–31.3.2011 koskevan vahingonkorvauksen määräksi 35 485 746 euroa lisättynä kantajien viimeisen ajankohdan jälkeen kärsimillä tappioilla tai määrittää vahingonkorvauksen muun määrän siten, että huomioon otetaan kantajien myöhemmin osoittama vahingon kehittyminen oikeudenkäynnin aikana

— määrää maksamaan vaaditulle määrälle tuomion julistamispäivästä pääoman maksamispäivään saakka laskettavan koron, jonka korkokanta on Euroopan keskuspankin kyseiseksi ajaksi vahvistama perusrahoitusoperaatioiden korko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä tai muu soveltuva korko

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Kannekirjelmän 174-180 kohdasta ilmenee lisäksi, että kantajat vetoavat myös kyseisten asetusten lainvastaisuuteen, kuitenkin vain ”varmuuden vuoksi” siltä varalta, ettei kanteen katsota täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä asetuksen N:o 222/2011 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 302/2011 osalta.

15 Kantajat vaativat huomautuksissaan tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta väitteestä, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoamisvaatimuksen osalta

— pitää komission jättämää oikeudenkäyntiasiakirjaa, jonka otsikko on ”Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite”, vastaajan vastineena ja toteuttaa tämän uudelleen määrittelyn edellyttämät toimenpiteet

— toissijaisesti jättää kyseisen oikeudenkäyntiasiakirjan tutkimatta unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan rikkomisen vuoksi

— joka tapauksessa hylkää tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen perusteettomana

— ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi

— toissijaisesti hyväksyy asetuksen N:o 1234/2007 186 artiklan a alakohdan ja 187 artiklaa koskevan lainvastaisuusväitteen ja kumoaa riidanalaiset asetukset siltä osin kuin kyseiset säännökset ovat välittömästi tai välillisesti niiden oikeudellinen perusta

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— vahingonkorvausvaatimuksen osalta

— antaa yksipuolisen tuomion

— toissijaisesti hylkää tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen perusteettomana

— hyväksyy vahingonkorvausvaatimuksen, mukaan lukien vaatimuksen koron lisäämisestä varsinaisen vahingonkorvauksen määrään

— velvoittaa komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

16 Komissio vaatii neuvoston ja Ranskan tasavallan tukemana tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevalla väitteellään, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudellinen arviointi

17 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään, että jos asianosainen esittää erillisen asiakirjan, jolla vaaditaan, että unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen, se voi ratkaista hakemuksen tai lykätä sen ratkaistavaksi pääasian yhteydessä.

18 Unionin yleinen tuomioistuin on käsiteltävässä asiassa päättänyt ratkaista komission esittämän tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä pääasiaa.

19 Aluksi on lausuttava kantajien vaatimuksista, joilla unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan jättämään komission esittämä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite tutkimatta ja antamaan yksipuolinen tuomio.

Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen tutkittavaksi ottaminen

20 Kantajat riitauttavat komission vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen työjärjestyksen 114 artiklan perusteella ja väittävät yhtäältä, että vaatimus on todellisuudessa vastaajan vastine, ja toisaalta, ettei sitä voida ottaa tutkittavaksi työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan vastaisena.

21 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos asianosainen haluaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisevan tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa, asianosaisen on tehtävä siitä hakemus erillisellä asiakirjalla. Hakemus sisältää sen perusteena olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, vaatimukset sekä liitteenä asiakirjat, joihin vaatimus perustuu.

22 On huomattava, että komission käsiteltävässä asiassa esittämä vaatimus sisältyy erilliseen asiakirjaan, joka sisältää vastaajan vaatimukset sekä niitä tukevat perustelut. Asiakirjan nimi on ”Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite” ja siinä viitataan selkeästi työjärjestyksen 114 artiklaan.

23 Vaikka tietyt komission väitteet voivat liittyä pääasiaan, kuten kantajat esittävät, se ei voi kuitenkaan vaikuttaa kanteen tutkimatta jättämistä koskevien vaatimusten perustelujen riittävyyteen.

24 Niinpä on todettava, että tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite täyttää työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja se voidaan näin ollen ottaa tutkittavaksi.

Vaatimus yksipuolisen tuomion antamisesta

25 Kantajat väittävät, että komission esittämä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite koskee ainoastaan kumoamisvaatimusta eikä vahingonkorvausvaatimusta. Ne väittävät myös, ettei komissio ole vastannut kannekirjelmässä esitettyihin vahingonkorvausvaatimuksiin, ja kehottavat unionin yleistä tuomioistuinta antamaan vahingonkorvausvaatimuksista yksipuolisen tuomion.

26 Tästä on muistutettava, että työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos vastaaja ei anna vastinetta kanteeseen määrättyjen menettelytapojen mukaisesti tai määrätyssä ajassa, kantaja voi vaatia unionin yleiseltä tuomioistuimelta yksipuolista tuomiota.

27 Käsiteltävässä asiassa on huomattava, että kantajat ovat jättäneet yhden ainoan kannekirjelmän, joka sisältää kumoamisvaatimukset ja vahingonkorvausvaatimukset.

28 Komissio vaati työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisessa hakemuksessaan, joka jätettiin määrättyjen menettelytapojen mukaisesti ja määrätyssä ajassa, koko kanteen tutkimatta jättämistä.

29 Tässä tilanteessa asian käsittely voi työjärjestyksen 114 artiklan 4 kohdan mukaan jatkua vain, jos unionin yleinen tuomioistuin hylkää komission hakemuksen tai päättää ratkaista sen pääasian yhteydessä.

30 Vaikka oletettaisiin, kuten kantajat väittävät, ettei komissio ole esittänyt yhtään merkityksellistä väitettä vahingonkorvausvaatimusten tutkittamatta jättämisen puolesta, tällainen seikka kuuluu hakemuksen perusteltavuuden arviointiin eikä voi merkitä sitä, ettei kanteeseen olisi vastattu määrättyjen menettelytapojen mukaisesti.

31 Koska työjärjestyksen 122 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty käsiteltävässä asiassa, yksipuolisen tuomion antaminen vahingonkorvausvaatimuksista ei ole näin ollen perusteltua.

Kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

32 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä”.

33 Kantajat perustavat käsiteltävässä asiassa asiavaltuutensa vastustaa riidanalaisia asetuksia siihen, että riidanalaiset asetukset ovat kantajia suoraan koskevia ja täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttämättömiä sääntelytoimia, tai toissijaisesti siihen, että ne koskevat kantajia suoraan ja erikseen.

34 Komissio esittää neuvoston ja Ranskan tasavallan tukemana, että vaikka riidanalaiset asetukset ovat sääntelytoimia, ne eivät koske kantajia suoraan eivätkä erikseen ja edellyttävät lisäksi täytäntöönpanotoimenpiteitä.

35 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että ensin on syytä tutkia oikeudenkäyntiväite, joka perustuu siihen, että riidanalaiset asetukset edellyttävät täytäntöönpanotoimenpiteitä, ja toiseksi oikeudenkäyntiväite, joka perustuu siihen, etteivät ne koske kantajia erikseen.

Siihen, että riidanalaiset asetukset edellyttävät täytäntöönpanotoimenpiteitä, perustuva oikeudenkäyntiväite

36 On huomattava, että riidanalaiset asetukset ovat SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja sääntelytoimia, koska kyse on yleisesti sovellettavista säädöksistä, joiden antamisessa ei ole noudatettu tavallista lainsäätämisjärjestystä tai SEUT 289 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettua erityistä lainsäätämisjärjestystä (ks. vastaavasti asia T-262/10, Microban International ja Microban (Europe) v. komissio, tuomio 25.10.2011, Kok., s. II-7697, 21 kohta). Asianosaiset ja muut osapuolet eivät ole myöskään kiistäneet tätä seikkaa.

37 Siitä, edellyttävätkö riidanalaiset asetukset SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, on huomautettava, että kyseisillä asetuksilla pyritään yhtäältä mahdollistamaan se, että unionin tuottajat voivat saattaa markkinoille rajoitetun määrän sokeria ja isoglukoosia kiintiön ulkopuolella, ja toisaalta ottamaan käyttöön tullitariffikiintiö, joka ansiosta kaikki halukkaat taloudelliset toimijat voivat tuoda rajoitetun määrän sokeria siten, että tuontitullit suspendoidaan.

38 Yhtäältä kiintiön ulkopuolisen sokerin markkinoille saattamisesta on todettava, että asetuksessa N:o 222/2011 sallitaan, että markkinoille saatetaan 500 000 tonnia sokeria valkoisen sokerin ekvivalenttina ja 26 000 tonnia isoglukoosia kiintiön ulkopuolella siten, että kiintiön ylittäviin sokerimääriin tavanomaisesti sovellettavan ylijäämämaksun 500 euroa tonnilta sijasta sovelletaan ylijäämämaksua nolla.

39 Asetuksen N:o 222/2011 2 artiklan 4 kohdassa säädetään, että voidakseen hyötyä kyseisestä poikkeuskiintiöstä tuottajien on haettava todistuksia sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa ne on hyväksytty. Mainitun asetuksen 4 artiklan mukaan kyseisten viranomaisten on päätettävä hakemusten hyväksyttävyydestä samassa asetuksessa säädettyjen edellytysten perusteella ja ilmoitettava sitten hyväksyttävät hakemukset komissiolle.

40 Asetuksen N:o 222/2011 5 ja 6 artiklasta seuraa, että jos säädetty kiintiön ulkopuolisen sokerin määrä ylittyy, komissio vahvistaa jakokertoimen jäljellä olevan määrän jakamiseksi yhdenmukaisella tavalla, hylkää hakemukset, joita ei ole vielä ilmoitettu, ja päättää jakson, jona hakemuksia voidaan jättää. Kansallisten viranomaisten on joka viikko myönnettävä asetuksen liitteenä olevaa todistuksen mallia käyttäen alennukseen ylijäämämaksusta oikeuttavia todistuksia komissiolle edellisellä viikolla ilmoitettujen hakemusten johdosta.

41 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 293/2011 1 artiklan mukaan komissio vahvisti jakokertoimeksi, jota kansalliset viranomaiset soveltavat 14–18.3.2011 jätettyihin ja komissiolle ilmoitettuihin hakemuksiin, 67,106224 prosenttia. Se hylkäsi lisäksi muut hakemukset ja päätti hakemusten jättämisellä varatun jakson.

42 Toisaalta on todettava poikkeuksellisesta tuontitariffikiintiöstä, että täytäntöönpanoasetuksessa N:o 302/2011 säädetään, että tuontitullien kantaminen suspendoidaan 1.4.2011 ja 30.9.2011 väliseksi ajaksi 300 000 tonnin määrältä.

43 Mainitun kiintiön hallinnoinnin osalta täytäntöönpanoasetuksessa N:o 302/2011 viitataan eräiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sokerialalla 25.9.2009 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 891/2009 (EUVL L 254, s. 82), jossa puolestaan viitataan tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31.8.2006 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 1301/2006 (EUVL L 238, s. 13) sekä maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 23.4.2008 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 376/2008 (kodifioitu toisinto) (EUVL L 114, s. 3).

44 Asetuksen N:o 1301/2006 5 ja 6 artiklassa sekä asetuksen N:o 376/2008 12 artiklassa säädetään, että kiintiöiden hallinnoinnissa kansalliset viranomaiset vastaanottavat tuontitodistuksia koskevat hakemukset ja valvovat, että hyväksymisedellytyksiä noudatetaan. Asetuksen N:o 1301/2006 7 ja 11 artiklassa sekä asetuksen N:o 891/2009 8 ja 9 artiklassa puolestaan säädetään, että kansalliset viranomaiset ilmoittavat vastaanotetut hakemukset komissiolle, myöntävät tuontitodistukset tuojille ja ilmoittavat myönnetyt määrät komissiolle.

45 Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 393/2011 vahvistetaan jakokertoimeksi 1,8053 prosenttia 1.–7.4.2011 jätetyille tuontitodistushakemuksille, joiden osalta käytettävissä ollut määrä on ylittynyt, ja keskeytetään uusien hakemusten jättäminen markkinointivuoden 2010/2011 loppuun saakka.

46 Kyseisten seikkojen valossa on todettava, että saadakseen oikeuden sokerin markkinoille saattamiseen tai tuontiin riidanalaisissa asetuksissa säädettyjen poikkeusjärjestelyjen mukaisesti asianomaisten taloudelliset toimijoiden on jätettävä etukäteen hakemus kansallisille viranomaisille.

47 Lisäksi on todettava, että alennukseen ylijäämämaksusta oikeuttavat todistukset sekä tuontitodistukset myöntävät kansalliset viranomaiset, jotka soveltavat siinä täytäntöönpanoasetuksilla N:o 293/2011 ja N:o 393/2011 vahvistettuja jakokertoimia.

48 Tästä seuraa, että sekä kiintiön ulkopuolisen sokerin markkinoille saattamista että tariffikiintiötä koskevilla riidanalaisilla asetuksilla voi olla oikeusvaikutuksia asianomaisiin toimijoihin ainoastaan kansallisten viranomaisten etukäteisten toimenpiteiden välityksellä.

49 Riidanalaisista asetuksista ilmenee lisäksi, että kansallisen tason toimenpiteet ovat luonteeltaan päätöksentekoon liittyviä, koska kansalliset viranomaiset voivat asettaa asetuksen N:o 222/2011 2 artiklan 4 kohdan nojalla hakijoille tiettyjä muodollisia edellytyksiä, päättää asetuksen N:o 222/2011 4 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 1301/2006 6 artiklan nojalla hakemusten hyväksymisestä sekä myöntää asetuksen N:o 222/2011 6 artiklan ja asetuksen N:o 1301/2006 7 artiklan nojalla alennukseen ylijäämämaksusta oikeuttavat todistukset ja tuontitodistukset.

50 Niinpä riidanalaiset asetukset edellyttävät kansallisella tasolla tehtyjä yksittäisiä päätöksiä, joita ilman ne eivät voi vaikuttaa asianomaisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oikeusasemaan.

51 Näin ollen mainittuja asetuksia ei voida pitää SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuina toimina, jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

52 Toteamusta ei horjuta SEUT 263 artiklan neljännen kohdan tavoitetta koskeva kantajien väite, jolla ne korostavat, ettei kansallisilla viranomaisilla ole lainkaan harkintavaltaa riidanalaisten asetusten täytäntöönpanossa vaan niiden rooli on ”täysin mekaaninen” eli ne toimivat ”postilaatikkoina”.

53 Unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että kysymys siitä, jätetäänkö riidanalaisessa päätöksessä täytäntöönpanotoimenpiteistä vastaaville viranomaisille harkintavaltaa, ei ole merkityksellinen sen ratkaisemisessa, edellyttääkö se SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä (asia T-379/11, Hüttenwerke Krupp Mannesmann ym. v. komissio, määräys 4.6.2012, 51 kohta ja asia T-381/11, Eurofer v. komissio, tuomio 4.6.2012, 59 kohta).

54 Vaikka kantajat väittävät edellä mainitussa asiassa Microban International ja Microban (Europe) vastaan komissio annettuun tuomioon vedoten, etteivät kysessä olevat täytäntöönpanotoimenpiteet ole todellisia vaan ainoastaan ”liitännäisiä”, on todettava, että mainitussa tuomiossa tarkastellut olosuhteet eroavat nyt käsiteltävän asian olosuhteista.

55 Unionin yleinen tuomioistuin totesi edellä mainitussa asiassa Microban International ja Microban (Europe) vastaan komissio antamassaan tuomiossa (29 kohta), että kielto pitää kyseessä ollutta kemikaalia markkinoilla oli tietystä ajankohdasta lähtien automaattinen ja pakollinen, vaikka jäsenvaltioilla oli valta ryhtyä täytäntöönpanotoimenpiteisiin siirtymäjakson aikana. Koska riidanalaisessa asetuksessa säädetty siirtymäaika oli näin ollen liitännäinen siihen kieltoon nähden, jonka lainmukaisuutta asia koski, mainittuna aikana toteutettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä ei otettu huomioon kieltoa koskevan asiavaltuuden tutkimisen yhteydessä.

56 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisilla asetuksilla, siltä osin kuin niissä säädetään oikeudesta sokerin markkinoille saattamiseen tai tuontiin erityisen edullisilla ehdoilla, ei ole automaattista luonnetta vaan ne edellyttävät sellaisia kansallisia toimenpiteitä, joilla voidaan tuottaa oikeusvaikutuksia yksityisille.

57 Niinpä edellä mainitussa asiassa Microban International ja Microban (Europe) vastaan komissio annetussa tuomiossa (29 kohta) omaksuttua ratkaisua ei voida soveltaa käsiteltävän asian olosuhteisiin.

58 SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan tavoitteesta on muistutettava, että sen tavoitteena on muun muassa antaa luonnolliselle henkilölle ja oikeushenkilölle mahdollisuus nostaa kanne lainsäädäntötoimista, jotka koskevat sitä suoraan eivätkä edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jolloin vältetään tapaukset, joissa tällaisen henkilön pitäisi rikkoa lakia saadakseen asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. vastaavasti em. asia Eurofer, tuomion 60 kohta).

59 Määräyksellä pannaan näin ollen täytäntöön Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL 2010, L 83, s. 389) 47 artiklassa taattu oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan.

60 Käsiteltävässä asiassa kantajat eivät väitä joutuvansa rikkomaan lakia saadakseen asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Ne esittävät kuitenkin, että mahdollisuus nostaa kanne riidanalaisten asetusten täytäntöönpanoon liittyvistä kansallisista toimenpiteistä on niille vähintään epävarma.

61 Niiden mukaan Portugalin oikeudessa ei voida riitauttaa kansallisten viranomaisten todistusten myöntämisestä tekemien päätösten kaltaisia ”pelkkiä täytäntöönpanotoimia”, ellei niitä rasita muu kuin niiden perusteena olevaa säännöstä koskeva lainvastaisuus. Kantajien mukaan Portugalin oikeudessa ei ole mahdollista vedota unionin toimen lainvastaisuuteen riitauttamalla kansallisten viranomaisten myöntämä todistus.

62 Kantajat esittävät lisäksi, etteivät ne voi riitauttaa kansallisella tasolla ainoastaan unionin sokerintuottajia koskevien asetusten N:o 222/2011 ja N:o 293/2011 täytäntöönpanotoimenpiteitä. Niiden mukaan kyse on kolmansien hyväksi myönnetyistä todistuksista, joita ei julkisteta ja jotka sisältävät luottamuksellisia tietoja, joten niiden olemassaolo ei tule edes kantajien tietoon eikä kantajilla ole mahdollisuutta saada tietoa niiden sisällöstä eikä siten myöskään riitauttaa niitä.

63 Komissio toteaa unionin yleisen tuomioistuimen tiedusteluun antamassaan vastauksessa ensinnäkin, ettei se voi antaa täsmällistä vastausta, mutta katsoo, ettei kantajilla todennäköisesti ole asiavaltuutta riitauttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla jäsenvaltiot saattavat asetukset N:o 222/2011 ja N:o 293/2011 osaksi kansallista lainsäädäntöä, sillä kyseiset toimenpiteet eivät kohdistu niihin eivätkä koske niitä, joten ne eivät näin ollen pysty osoittamaan riittävää oikeussuojan tarvetta. Se lisää kuitenkin, ettei kysymys siitä, tunnustaako jäsenvaltion tuomioistuin henkilön asiavaltuuden siinä tilanteessa, ettei tämä voi osoittaa riittävää intressiä, ole merkityksellinen arvioitaessa sitä, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisten edellytysten kannalta.

64 Ranskan tasavalta esittää tästä, että Ranskan hallintotuomioistuimet pitävät kansallisten viranomaisten riidanalaisten asetusten soveltamiseksi toteuttamia toimenpiteitä luonteeltaan päätöksinä ja siten kannekelpoisina toimina. Se huomauttaa muiden kuin päätöksen adressaattien oikeussuojan tarpeesta myös, että Ranskan hallintotuomioistuimet ovat laajalti hyväksyneet mahdollisten kantajien oikeussuojan tarpeen esimerkiksi silloin, kun taloudelliset toimija riitauttaa kilpailijaansa hyödyttävän toimen.

65 Kyseisestä keskustelusta on todettava, ettei käsiteltävässä asiassa voida todeta varmuudella, että kantajilla olisi käytössään muutoksenhakukeino, joka mahdollistaisi kansallisten viranomaisten riidanalaisten asetusten täytäntöönpanon yhteydessä toteuttamien toimenpiteiden riitauttamisen.

66 Yhtäältä on todettava, että erotuksena tiettyihin muihin aloihin, kuten esimerkiksi tullisäännöstöön (ks. vastaavasti asia T-429/04, Trubowest Handel ja Makarov v. neuvosto ja komissio, tuomio 9.7.2008, 43 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), tällaisesta kansallisella tasolla käytettävissä olevasta muutoksenhakukeinosta ei ole nimenomaisesti säädetty johdetussa unionin oikeudessa.

67 Toisaalta on todettava kansallisessa oikeudessa säädetyistä muutoksenhakukeinosta, että asianosaisten ja muiden osapuolten huomautukset antavat ymmärtää, että jäsenvaltioiden lainsäädännöt poikkeavat toisistaan siltä osin kuin kyse on mahdollisuudesta nostaa kanne riidanalaisten asetusten moittimiseksi.

68 Tässä yhteydessä on muistutettava, että SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että jäsenvaltiot säätävät tarvittavista muutoksenhakukeinoista tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla.

69 Se, kuinka unionin yleinen tuomioistuin soveltaa SEUT 263 artiklan neljännen kohdassa tarkoitettua ehtoa, jonka mukaan toimi ei saa edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä, ei kuitenkaan voi riippua siitä, onko jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä säädetty soveltuvasta tehokkaasta muutoksenhakukeinosta, jolla voidaan riitauttaa moititun unionin toimen pätevyys.

70 Tällainen järjestelmä edellyttäisi nimittäin kussakin konkreettisessa tilanteessa sitä, että unionin tuomioistuimet tutkisivat ja tulkitsisivat kansallisia menettelysääntöjä, mikä ylittäisi niiden toimivallan unionin toimien laillisuusvalvonnan alalla (ks. vastaavasti asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok., s. I-6677, 43 kohta ja asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, tuomio 1.4.2004, Kok., s. I-3425, 33 kohta).

71 Päätelmää ei voida myöskään kyseenalaistaa kantajien väitteellä, joka koskee oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ja jonka mukaan kansallisella tasolla käytettävissä oleva muutoksenhakukeino ei olisi selvästikään tehokas, sillä jäsenvaltioiden tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa lausua unionin toimen lainvastaisuudesta.

72 Unionin tuomioistuimet eivät nimittäin voi toimivaltaansa ylittämättä tulkita edellytyksiä, joiden mukaan yksityinen voi nostaa kanteen asetuksesta, tavalla, jolla poikettaisiin kyseessä olevista edellytyksistä, joista on määrätty nimenomaisesti perustamissopimuksessa, eivät edes oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevan periaatteen valossa (ks. vastaavasti em. asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomion 44 kohta ja em. asia komissio v. Jégo-Quéré, tuomion 36 kohta).

73 Kaiken edellä esitetyn valossa on hyväksyttävä oikeudenkäyntiväite, joka perustuu siihen, etteivät riidanalaiset asetukset ole SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttäviä sääntelytoimia.

Siihen, etteivät asetukset koske kantajia erikseen, perustuva oikeudenkäyntiväite

74 Komission mukaan riidanalaiset asetukset ovat yleisesti sovellettavia säädöksiä, jotka eivät koske kantajia erikseen.

75 Kantajien mukaan ”ainakin” täytäntöönpanoasetus N:o 393/2010, jossa vahvistetaan sokerin tullittomaan tuontiin liittyvän tariffikiintiön jakokerroin, koskee niitä erikseen.

76 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että yleisesti sovellettava toimi koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, jos kyseinen toimi vaikuttaa luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. vastaavasti asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok., s. 197 ja 223 ja em. asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomion 36 kohta).

77 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että riidanalaisilla asetuksilla on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määritettyihin henkilöryhmiin, koska niitä sovelletaan unionin sokerintuottajiin ja kaikkiin sokerintuojiin yksilöimättä mitenkään kantajia.

78 Kantajat eivät esitä asetuksista N:o 222/2011, N:o 293/2011 ja N:o 302/2011 mitään sellaisia väitteitä, joilla ne osoittaisivat, että kyseiset asetukset koskevat niitä erikseen.

79 Ne esittävät täytäntöönpanoasetuksesta N:o 393/2011, että se vaikuttaa suljettuun toimijoiden joukkoon, koska sillä vahvistetaan jakokerroin, jolla tariffikiintiö jaetaan ainoastaan 1.–7.4.2011 hakemuksensa jättäneiden tuojien kesken. Niinpä henkilöiden, joita asetus koskee, määrä oli kiinteä sen antamisajankohtana.

80 On huomattava, että 19.4.2011 annetulla täytäntöönpanoasetuksella N:o 393/2011 vahvistetaan ainoastaan 1.–7.4.2011 jätettyihin hakemuksiin sovellettava jakokerroin.

81 Niinpä kyseinen asetus koskee sen antamisajankohtana tiedossa ollutta taloudelliset toimijoiden joukkoa, joka ei voi kasvaa. On myös riidatonta, että kantajat jättivät hakemuksensa mainittujen päivien välisenä aikana ja kuuluvat niihin toimijoihin, joita asetus koskee.

82 Tässä yhteydessä on muistutettava, että kun riidanalainen toimi vaikuttaa sellaiseen henkilöryhmään, jonka jäsenet olivat tiedossa tai yksilöitävissä toimen tekoajankohtana tämän ryhmän jäsenille ominaisten kriteerien perusteella, kyseisen toimen voidaan katsoa koskevan niitä erikseen rajoitettuun taloudellisten toimijoiden piiriin kuuluvina henkilöinä (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 60 kohta; ks. vastaavasti asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok., s. I-2477, 11 kohta).

83 Pelkkä mahdollisuus määrittää riidanalaisen toimen tekoajankohtana jokseenkin tarkasti niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimea sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, ei kuitenkaan tarkoita, että olisi katsottava kyseisen toimenpiteen koskevan niitä erikseen, jos on selvää, että toimenpidettä sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (asia C-276/93, Chiquita Banana ym. v. neuvosto, määräys 21.6.1993, Kok., s. I-3345, 8 kohta ja asia C-352/99 P, Eridania ym. v. neuvosto, tuomio 28.6.2001, Kok., s. I-5037, 59 kohta).

84 Erityisesti on niin, että jos rajoitettu piiri perustuu juuri moititulla asetuksella luodun järjestelmän luonteeseen, kuuluminen kyseiseen piiriin ei voi yksilöidä kyseessä olevaa henkilöä (ks. vastaavasti asia T-482/93, Weber v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok., s. II-609, 65 ja 66 kohta ja asia T-298/94, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 7.11.1996, Kok., s. II-1531, 41 ja 43 kohta).

85 Käsiteltävässä asiassa jakokertoimen vahvistamisesta säädetään asetuksen N:o 1301/2006 7 artiklan 2 kohdassa sitä tilannetta silmällä pitäen, että määrät, joita todistushakemukset koskevat, ylittävät tariffikiintiössä käytettävissä olevat määrät. Kyseisen säännöksen mukaisesta laskentamenetelmästä seuraa, että kerroin perustuu käytettävissä olevaan määrään ja haettuun määrään, eikä siinä oteta huomioon yksittäisten hakemusten sisältöä tai hakijoiden erityistä tilannetta.

86 Niinpä täytäntöönpanoasetuksessa N:o 393/2011 vahvistetaan yksi jakokerroin tariffikiintiön mukaisen rajoitetun määrän jakamiseksi kaikille tuontihakemuksen jättäneille toimijoille.

87 Kyseinen asetus vaikuttaa näin ollen hakijoiden oikeusasemaan objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella.

88 Yhden jakokertoimen, jonka avulla käytettävissä oleva määrä voidaan jakaa, käyttöön ottaminen ei olisi myöskään ollut mahdollista tuntematta asianmukaisesti jätettyjen hakemusten kokonaismäärää. Niinpä hakemusten jättäminen oli tarpeen keskeyttää ennen riidanalaisen asetuksen antamista, ja rajoitetun piirin syntyminen perustuu juuri asetuksella N:o 302/2011 luodun järjestelmän luonteeseen.

89 Tästä seuraa, että riidanalainen asetus vaikuttaa kaikkiin kantajiin niiden objektiivisen aseman vuoksi – todistushakemuksen jättäneenä tuottajana – samoin kuin muihin hakemuksen ennen hakemusten jättämisen keskeyttämistä jättäneisiin tuottajiin. Tässä tilanteessa kuuluminen rajattuun piiriin, joka lisäksi perustuu itse kyseessä olevan asetuksen luonteeseen, ei voi yksilöidä kantajia.

90 Vaikka kantajat väittävät lisäksi, että niiden tilanne erottaa ne muista, koska komissiolla on velvollisuus ottaa riidanalaisen asetuksen antamisen yhteydessä huomioon niiden tilanne, on todettava, ettei tällaisen velvollisuuden olemassaoloa ole osoitettu.

91 Yhtäältä väite, jonka kantajat perustavat sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20.2.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 (EUVL L 58, s. 1) 26 artiklan 2 kohtaan, on tehoton, sillä mainittu asetus on kumottu asetuksella N:o 1234/2007 eikä se ollut siten voimassa tosiseikkojen tapahtumisaikana.

92 Toisaalta on niin, että vaikka kantajat viittaavat myös asetuksen N:o 1234/2007 186 artiklan a alakohtaan ja 187 artiklaan, joissa säädetään muun muassa, että ”komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet – – [sokerituotteiden] osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen yhteisön markkinahinta nousee tai laskee merkittävästi”, ja että se ”voi erityisesti keskeyttää tuontitullien kantamisen kokonaan tai osittain tiettyjen määrien osalta”, on huomautettava, ettei kyseisten säännösten sanamuodosta suinkaan ilmene, että komissiolla olisi ollut täytäntöönpanoasetuksen N:o 393/2011 antamisen yhteydessä velvollisuus ottaa huomioon ruokosokerin jalostajien tilanne tai sitä suuremmalla syyllä kantajien tilanne.

93 Asetusta N:o 393/2011 ei vastoin kantajien väittämää voida myöskään pitää kokoelmana yksittäistapauksia koskevia päätöksiä, koska se koskee tiettyä toimijajoukkoa yleisesti riippumatta yksittäisten hakemusten sisällöstä ja kunkin hakijan erityisestä tilanteesta.

94 Niinpä on todettava, etteivät riidanalaiset asetukset, eikä tarkemmin sanottuna täytäntöönpanoasetus N:o 393/2011, koske kantajia erikseen.

95 Kaiken edellä esitetyn perusteella on niin, että koska riidanalaiset asetukset edellyttävät täytäntöönpanotoimenpiteitä ja koska ne eivät koske kantajia erikseen, kyseisiä toimia koskeva kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta tarvitsematta tutkia oikeudenkäyntiväitettä, joka perustuu siihen, etteivät riidanalaiset asetukset koske kantajia suoraan.

96 Kantajien toissijaisesti esittämästä asetuksen N:o 1234/2007 186 artiklan a alakohdan ja 187 artiklan sekä asetusten N:o 222/2011 ja N:o 302/2011 lainvastaisuutta koskevasta väitteestä on huomautettava, ettei SEUT 277 artiklaan perustuva mahdollisuus vaatia yleisesti sovellettavan toimen soveltamatta jättämistä ole itsenäinen oikeus, ja sitä voidaan käyttää vain varsinaisen kanteen yhteydessä (ks. asia T-194/95, Area Cova ym. v. neuvosto, tuomio 8.7.1999, Kok., s. II-2271, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

97 Koska kumoamisvaatimus jätetään tutkimatta, sitä koskeva lainvastaisuusväite on tämän seurauksena hylättävä.

Vahingonkorvausvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

98 Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta väitteestä ilmenee, että komissio vaatii, että kanne jätetään tutkimatta kokonaisuudessaan.

99 Se väittää kantajien väittämään vahinkoon viitaten lisäksi, että ”nämä seikat eivät voi olla kanteen kohteena SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla, koska kanne ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä”.

100 Komissio on lisäksi täydentänyt istunnossa, että se vaatii vahingonkorvausvaatimusten jättämistä tutkimatta sillä perusteella, että ne liittyvät erottamattomasti riidanalaisten asetusten kumoamista koskevaan vaatimukseen eivätkä näin ollen ole itsenäisiä.

101 Kantajat esittävät, että vahingonkorvauskanne on itsenäinen oikeussuojakeino eikä kumoamisvaatimuksen tutkimatta jättäminen voi näin ollen vaikuttaa siihen.

102 On muistutettava, että vahingonkorvauskanne on itsenäinen kannetyyppi, jolla on oma tehtävänsä kannetyyppien joukossa ja jonka nostamisen edellytykset määräytyvät sen erityisen tarkoituksen perusteella (asia 5/71, Zuckerfabrik Schöppenstedt v. neuvosto, tuomio 2.12.1971, Kok., s. 975, 3 kohta), eikä sen toteamisesta, ettei kumoamisvaatimus täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, seuraa automaattisesti vahingonkorvausvaatimuksen tutkimatta jättämistä (asia 175/84, Krohn Import-Export v. komissio, tuomio 26.2.1986, Kok., s. 753, 32 kohta).

103 Periaatetta rajoittaa menettelyn väärinkäyttämisen kielto. Kantaja voi vahingonkorvauskanteella pyrkiä toimen kumoamista muistuttavaan lopputulokseen, vaikka kyseessä olevaa toimea koskeva kumoamisvaatimus jätettäisiin tutkimatta (asia 59/65, Schreckenberg v. komissio, tuomio 15.12.1966, Kok., s. 785 ja 797).

104 Niinpä vahingonkorvauskanne voidaan jättää tutkimatta, jos se koskee samaa lainvastaisuutta ja samaa rahallista vaatimusta kuin kumoamiskanne, jota kantaja ei esittänyt ajoissa (ks. vastaavasti em. asia Krohn Import-Export v. komissio, tuomion 33 kohta ja asia C-310/97 P, komissio v. AssiDomän Kraft Products ym., tuomio 14.9.1999, Kok., s. I-5363, 59 kohta).

105 Käsiteltävässä asiassa ei ole kyse tällaisesta poikkeuksellisesta tilanteesta, koska kantajat eivät ole jättäneet kumoamiskannetta nostamatta eivätkä niiden vahingonkorvausvaatimukset joka tapauksessa koske samaa lainvastaisuutta ja samaa rahallista vaatimusta kuin kumoamiskanne.

106 Yhtäältä on niin, että kantajat vetoavat vahingonkorvausvaatimustensa yhteydessä paitsi riidanalaisten asetusten lainvastaisuuteen myös oikeusvarmuuden periaatteen, luottamuksensuojan periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen, suhteellisuusperiaatteen sekä komissiota koskevan huolellisuusvelvoitteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.

107 Toisaalta kantajien vahingonkorvausvaatimuksella vaaditaan korvausta vahingosta, joka koostuu kärsitystä tappiosta ja saamatta jääneestä voitosta, jotka ovat aiheutuneet sekä siitä, etteivät jalostamot pystyneet täyttämään niiden hankintatarpeita, että tuontitullien maksamisesta. Korvauksen mahdollinen saaminen kyseisestä vahingosta ei näin ollen ole päällekkäinen riidanalaisten asetusten kumoamista koskevan vaatimuksen tavoitteiden kanssa.

108 Tässä tilanteessa kumoamisvaatimusten tutkimatta jättämisestä ei voi automaattisesti seurata vahingonkorvausvaatimusten tutkimatta jättämistä.

109 Komissio ei myöskään esitä vahingonkorvausvaatimuksia koskevaa itsenäistä oikeudenkäyntiväitettä.

110 Siltä osin kuin neuvosto väittää väliintulokirjelmässään, että kumoamisvaatimusten tutkimatta jättäminen vie selvästi perusteen vahingonkorvausvaatimuksilta, on huomautettava, ettei komissio ole vaatinut vahingonkorvausvaatimusten hylkäämistä perusteettomina. Niinpä neuvoston väliintulijan asemassa esittämä itsenäinen tämänsuuntainen väite on jätettävä tutkimatta.

111 Tästä seuraa, että tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite on hylättävä vahingonkorvausvaatimusten osalta.

112 Tässä yhteydessä on todettava kahdesta itsenäisestä oikeussuojakeinosta, että oikeudenkäyntiväitteen ratkaisemisen yhteydessä on mahdollista jättää kanne osittain tutkimatta kumoamisvaatimuksen osalta ja todeta, että vahingonkorvausvaatimuksen käsittelyä jatketaan (ks. vastaavasti asia C-257/93, Van Parijs ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 21.6.1993, Kok., s. I-3335, 14 ja 15 kohta).

113 Niinpä käsiteltävässä asiassa on todettava, että kanteen käsittely jatkuu siltä osin kuin sillä vaaditaan vahingonkorvausta.

Oikeudenkäyntikulut

114 Koska kanteen käsittely jatkuu siltä osin kuin sillä vaaditaan vahingonkorvausta, oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin sillä vaaditaan kumoamaan poikkeuksellisista toimenpiteistä kiintiön ulkopuolisen sokerin ja isoglukoosin alennetulla ylijäämämaksulla unionin markkinoille saattamisen osalta markkinointivuoden 2010/2011 aikana 3.3.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 222/2011, unionin markkinoilla alennetulla ylijäämämaksulla myytävien, kiintiön ulkopuolisen sokerin käytettävissä olevien määrien jakokertoimen vahvistamisesta, lisähakemusten hylkäämisestä ja hakemusten jättämisjakson lopettamisesta 23.3.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 293/2011, poikkeuksellisen tuontitariffikiintiön avaamisesta tietyille sokerimäärille markkinointivuonna 2010/2011 28.3.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 302/2011 ja jakokertoimen vahvistamisesta 1 päivän ja 7 päivän huhtikuuta 2011 välisenä aikana haettujen sokerialan tuotteiden tuontitodistusten myöntämiseksi eräissä tariffikiintiöissä sekä tällaisten hakemusten jättämisen keskeyttämisestä 19.4.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 393/2011.**

2) **Tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeva väite hylätään siltä osin kuin se koskee vahingonkorvausvaatimusta.**

3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä kesäkuuta 2013.

Allekirjoitukset